

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ

V Bruselu dne 26.4.2006
KOM(2006) 177 v konečném znění

SDĚLENÍ KOMISE

**Provádění lisabonského programu Společenství
Sociální služby obecného zájmu v Evropské unii**

{SEK(2006) 516}

OBSAH

Úvod	3
I - Sociální služby, pilíř evropské společnosti a evropského hospodářství	4
1.1. Sociální služby v Evropské unii	4
1.2. Obecný požadavek modernizace a kvality	5
1.3. Rámec Společenství zohledňující zvláštnosti a příznivý pro modernizaci	5
II - Uplatňování pravidel Společenství v oblasti sociálních služeb: trvalá logika	6
2.1. Uplatňování zásady subsidiarity a rozlišení mezi službami obecného hospodářského a nehospodářského zájmu	6
2.2. Konkrétní situace, s nimiž se dnes setkávají sociální služby	7
2.2.1. Delegování	7
- Volba částečného nebo úplného delegování sociálního úkolu	7
- Řízení sociální služby v rámci veřejno-soukromého partnerství	7
2.2.3. Regulace trhu	8
2.2.4. Slučitelnost s pravidly přístupu na trh	9
III - Lépe sledovat a podporovat sociální služby obecného zájmu v Evropské unii	9
3.1. Podrobné konzultace týkající se zvláštních charakteristických znaků	9
3.2. Sledování situace sociálních služeb obecného zájmu v Evropské unii	10
Závěr	10

ÚVOD

Modernizace sociálních služeb je ve středu pozornosti současných evropských otázek: na jedné straně tyto služby plní základní úkol sociální soudržnosti; na straně druhé jejich přeměna a jejich potenciál zaměstnanosti z nich činí součást lisabonské strategie. Závěry ze zasedání Evropské rady v březnu 2006 to potvrdily, když opětovně uvedly, že je třeba, aby byl vnitřní trh služeb plně funkční a přitom byl zachován evropský sociální model.

Toto sdělení navazuje na Bílou knihu o službách obecného zájmu¹, která uváděla „systematický přístup k identifikaci a rozpoznání specifických vlastností sociálních a zdravotnických služeb obecného zájmu a objasnění rámce, v němž jsou provozovány a v němž je možná jejich modernizace“, jak opětovně uvádí sociální agenda² a lisabonský program Společenství³. V návaznosti na hlasování v Evropském parlamentu při prvním čtení o návrhu směrnice o službách na vnitřním trhu dne 16. února 2006 vyloučila Komise služby v oblasti zdravotní péče z oblasti působnosti svého pozměněného návrhu⁴. Zavázala se předložit zvláštní iniciativu a načala úvahu v tomto smyslu⁵. Proto toto sdělení nepojednává o těchto službách. Ve svém pozměněném návrhu směrnice o službách na vnitřním trhu Komise rovněž vyloučila z oblasti působnosti směrnice „sociální služby týkající se sociálního bydlení, péče o děti a pomoci rodinám a osobám v nouzi“. Nyní přísluší evropskému zákonodárci, aby dokončil legislativní proces.

Toto sdělení zapadá do kontextu sdílené odpovědnosti Společenství a členských států ohledně služeb obecného zájmu, stanovené článkem 16 Smlouvy o ES. Je výsledkem intenzivních konzultací⁶ s členskými státy a organizacemi občanské společnosti, které umožnily Komisi provést první zjištění vzniklých otázek a problémů. Komise chce pokračovat v otevřeném procesu konzultací a úvah během dalších kroků uvedených v tomto sdělení.

Je třeba připomenout, jak stávající rámec Společenství dodržuje zásadu subsidiarity. Členské státy mohou svobodně definovat, čím rozumějí služby obecného hospodářského zájmu nebo zejména sociální služby obecného zájmu. V členských státech to jsou orgány veřejné moci na příslušné úrovni, které definují povinnosti a úkoly obecného zájmu těchto služeb, jakož i jejich organizační zásady. Naproti tomu rámec Společenství vyžaduje, aby členské státy vzaly v úvahu některé předpisy, pokud určují podmínky pro uplatňování cílů a zásad, které si stanovily. Toto sdělení představuje další krok při zohledňování zvláštností sociálních služeb na evropské úrovni a objasňuje, pokud se na ně vztahují, pravidla Společenství pro tyto služby.

¹ KOM(2004) 374 ze dne 12.5.2004.

² KOM(2005) 33 ze dne 9.2.2005.

³ SEK(2005) 981 ze dne 20.7.2005.

⁴ KOM(2006) 160 ze dne 4.4.2006.

⁵ Viz Roční strategie politiky pro rok 2007, KOM(2006) 122 ze dne 14.3.2006, s. 11.

⁶ S výsledky tohoto šetření se lze seznámit na:

http://europa.eu.int/comm/employment_social/social_protection/questionnaire_fr.htm.

I - SOCIÁLNÍ SLUŽBY, PILÍŘ EVROPSKÉ SPOLEČNOSTI A EVROPSKÉHO HOSPODÁŘSTVÍ

1.1. Sociální služby v Evropské unii

1.1 Co se rozumí sociálními službami v Evropské unii? Vedle zdravotnických služeb v pravém slova smyslu, na něž se toto sdělení nevztahuje, je lze přiřadit k jedné z těchto dvou velkých skupin:

- zákonné systémy a doplňkové systémy sociální ochrany mající rozmanité formy organizace (vzájemné nebo profesní) a pokrývající základní životní rizika, jako jsou rizika související se zdravím, stářím, pracovními úrazy, nezaměstnaností, důchodem, zdravotním postižením;
- ostatní základní služby poskytované přímo osobě. Tyto služby, které mají úlohu prevence a sociální soudržnosti, poskytují individualizovanou pomoc s cílem usnadnit začlenění osob do společnosti a zaručit plnění jejich základních práv. V první řadě zahrnují pomoc osobám, které musejí zvládnout bezprostřední životní nebo krizové problémy (jako např. zadluženost, nezaměstnanost, drogovou závislost, rozpad rodiny). Zadruhé zahrnují činnosti, jejichž cílem je zajistit, aby dotyčné osoby nabyly schopnosti nezbytné k jejich úplnému začlenění do společnosti (rekvalifikace, jazykové vzdělání pro přistěhovalce), a zejména na trhu práce (odborná příprava, nové profesní začlenění). Tyto služby doplňují a podporují úlohu rodiny v péči poskytované zejména nejmladším a nejstarším osobám. Zatřetí jsou součástí těchto služeb činnosti, jejichž cílem je zajistit začlenění osob majících dlouhodobé problémy související se zdravotním postižením nebo zdravotním problémem. Začtvrté sem rovněž patří sociální bydlení, v jehož rámci je poskytnuto bydlení znevýhodněným osobám nebo sociálním skupinám. Některé služby mohou samozřejmě zahrnovat každý z těchto čtyř rozměrů⁷.

Ačkoliv sociální služby podle platného práva Společenství v této oblasti netvoří odlišnou právní kategorii v rámci služeb obecného zájmu, přesto tento seznam ukazuje, že zauímají zvláštní místo jako pilíře evropské společnosti a evropského hospodářství. Vyplývá předně z jejich přispění k více základním cílům a hodnotám Společenství, jako jsou vysoká úroveň zaměstnanosti a sociální ochrany, vysoká úroveň ochrany lidského zdraví, rovnost žen a mužů, hospodářská, sociální a územní soudržnost. Tato zvláštnost rovněž vyplývá z životní povahy potřeb, které tyto služby mají uspokojit a zajistit tak uplatňování základních práv, jako jsou důstojnost a nedotknutelnost osoby. Během konzultací s členskými státy a organizacemi občanské společnosti se ukázalo, že z důvodu této zvláštnosti mají služby při plnění svého úkolu obecného zájmu často jeden nebo více z těchto charakteristických organizačních znaků⁸:

- fungování na základě zásady solidarity, jež zejména vyžaduje nepřihlížet k výběru rizik nebo k individuální rovnováze mezi příspěvkem a poskytovanými službami,
- víceúčelový a individualizovaný charakter zahrnující odpovědi na různé potřeby nezbytné pro zajištění základních lidských práv a ochranu nejzranitelnějších osob,

⁷ Jelikož jsou vzdělávání a odborná příprava službami obecného zájmu s jasnou sociální funkcí, nejsou proto zahrnuty do tohoto sdělení.

⁸ Tato kritéria jsou výsledkem výše uvedeného šetření (viz poznámka pod čarou 6).

- neziskovost⁹, zejména s cílem zabývat se nejobtížnějšími situacemi, což je často vysvětlováno historickými důvody,
- účast dobrovolných pracovníků, což je výraz občanské způsobilosti,
- výrazné zakotvení v (místní) kulturní tradici. To se zejména projevuje v blízkosti mezi poskytovatelem služby a příjemcem, což umožňuje vzít v úvahu zvláštní potřeby příjemce,
- nerovnoměrný vztah mezi poskytovateli a příjemci, který nemůže být přirovnán k „obvyklému“ vztahu typu dodavatel–spotřebitel a který proto vyžaduje účast třetí financující strany.

1.2. Obecný požadavek modernizace a kvality

Sociální služby tvoří odvětví v plném rozvoji jak z hlediska hospodářského růstu, tak z hlediska vytváření nových pracovních míst. Jsou rovněž předmětem intenzivního hledání kvality a účinnosti¹⁰. Všechny členské státy zahájily proces modernizace sociálních služeb, aby lépe čelily tlaku mezi univerzálností, kvalitou a finanční udržitelností. I když organizace sociálních služeb zůstává velmi rozdílná podle členských států, lze stanovit některé obecné aspekty této modernizace:

- zavedení metod „benchmarking“, kontrol kvality, zapojení uživatelů do řízení,
- decentralizace organizace služeb směrem k místní a regionální úrovni,
- rozšířením úkolů z veřejného sektoru do soukromého sektoru se tak veřejné orgány změní na regulátory, strážce „regulované hospodářské soutěže“ a řádné organizace na vnitrostátní, místní nebo regionální úrovni,
- rozvoj veřejno-soukromých partnerství a použití dalších forem financování jako doplněk veřejných financí.

Toto soutěžní prostředí a zohlednění zvláštních potřeb každé osoby, včetně platebně neschopných, vytváří vhodné klima pro „sociální hospodářství“, v němž mají důležité místo neziskoví poskytovatelé služeb, kteří však čelí požadavku účinnosti a průhlednosti.

1.3. Rámec Společenství zohledňující zvláštnosti a příznivý pro modernizaci

Mnohé politické a finanční iniciativy a opatření Společenství, včetně sociálního dialogu, již podporují rozvoj a modernizaci sociálních služeb. Z finančního hlediska podporuje Evropský sociální fond mnohé projekty, pokud jde o kvalitu služeb zaměřených na sociální začlenění a integraci prostřednictvím zaměstnanosti. Rovněž Evropský fond pro regionální rozvoj věnoval přibližně 7 miliard EUR na infrastrukturu sociálních a zdravotnických služeb v EU25 během období 2000–2006. Mezi politickými iniciativami umožnila otevřená metoda koordinace přijmout evropské osvědčené postupy, pokud jde o kvalitu a integraci služeb určených k boji proti chudobě; od roku 2005 se přímo používá v oblasti služeb dlouhodobé péče. Akční program pro sociální začlenění podporuje výměnu osvědčených postupů

⁹ V rozsudku Sodemare Soudní dvůr uvedl, že podmínka neziskovosti může být slučitelná se zásadou svobody usazování.

¹⁰ Viz příloha 1 obsažená v pracovním dokumentu útvarů Komise, SEK(2006) 516.

a příkladnou spoluprací mezi členskými státy. Další oblasti činnosti Unie, zejména co se týká veřejných financí, rovněž poskytují podporu a rámec pro modernizaci sociálních služeb.

Evropské zapojení vzhledem k sociálním službám je rovněž založeno na uplatňování práva Společenství. Vyplývá to z procesů otevřenosti nebo diverzifikace zahájených samotnými členskými státy, v jejichž důsledku zvyšující se část sociálních služeb v Evropské unii až dosud přímo řízená orgány veřejné moci podléhá od nynějška pravidlům Společenství, jimiž se řídí vnitřní trh a hospodářská soutěž. Rovněž toto evropské zapojení je znakem modernizace sociálních služeb prostřednictvím větší průhlednosti a lepší účinnosti v organizaci a financování. Vede k řádnému využití rozpočtových prostředků, ze zásady omezených, věnovaných na sociální politiku. Přispívá rovněž k růstu rozmanitosti a kvality služeb.

Zároveň tato nová situace zvýšila pro zúčastněné strany potřebu objasnit podmínky uplatňování některých pravidel Společenství¹¹.

II - UPLATŇOVÁNÍ PRAVIDEL SPOLEČENSTVÍ V OBLASTI SOCIÁLNÍCH SLUŽEB: TRVALÁ LOGIKA

2.1. Uplatňování zásady subsidiarity a rozlišení mezi službami obecného hospodářského a nehopodářského zájmu

Obecně judikatura Soudního dvora upřesňuje, že Smlouva o ES přiznává členským státům svobodu v případě definování úkolů obecného zájmu a stanovení zásad organizace, které z toho vyplývají pro služby, které je mají plnit.

Tato svoboda však musí být vykonávána průhledně, aniž by se zneužíval pojem obecného zájmu. Při výkonu této svobody musejí členské státy vzít v úvahu právo Společenství, pokud stanovují podmínky pro provádění cílů a zásad, které si stanovily. Musejí tak například dodržovat zásadu nediskriminace a právo Společenství týkající se veřejných zakázek a koncesí, pokud organizují veřejnou službu.

Kromě toho, pokud se jedná o služby hospodářské povahy, musí být rovněž zajištěna slučitelnost jejich způsobů organizace s ostatními oblastmi práva Společenství (zejména volný pohyb služeb a svoboda usazování a právo hospodářské soutěže).

V oblasti práva hospodářské soutěže Soudní dvůr stanovil, že za hospodářskou činnost musí být považována: „jakákoli činnost spočívající v nabídce zboží nebo služeb na daném trhu podnikem, bez ohledu na jeho právní status a způsob financování“¹².

Co se týká volného pohybu služeb a svobody usazování, Soudní dvůr stanovil, že za hospodářské činnosti ve smyslu Smlouvy musejí být považovány služby poskytované obvykle za odměnu. Smlouva však nevyžaduje, aby byla služba zaplácena přímo těmi, kteří jsou jejími příjemci¹³. Z toho plyne, že skoro většina služeb poskytovaných v sociální oblasti může být považována za „hospodářské činnosti“ ve smyslu článků 43 a 49 Smlouvy o ES.

¹¹ Tento požadavek objasnění se objevuje jako hlavní výsledek provedených konzultací.

¹² Viz například věci C-180/98 až C-184/98, Pavlov a další.

¹³ Věc C-352/85, Bond van Adverteerders.

Orgány veřejné moci a hospodářské subjekty v oblasti sociálních služeb obecného zájmu pocítují neustálý vývoj judikatury Soudního dvora, zejména co se týká pojmu „hospodářská činnost“, jako zdroj nejistoty. I když se judikatura a právní předpisy Společenství¹⁴ snažily snížit tuto nejistotu nebo objasnit její dopad, nemohou ji odstranit.

2.2. Konkrétní situace, s nimiž se dnes setkávají sociální služby

Abychom správně pochopili konkrétní podmínky uplatňování rámce Společenství na sociální služby, zabývá se toto sdělení nejčastějšími situacemi.

2.2.1. Delegování

- Volba částečného nebo úplného delegování sociálního úkolu

Pokud se veřejné orgány rozhodnou svěřit úkol externímu partnerovi nebo spolupracovat se soukromým sektorem, může se použít právo Společenství týkající se veřejných zakázek a koncesí.

V takovém případě musí veřejný subjekt, který přidělí externímu subjektu sociální úkol obecného zájmu, dodržovat přinejmenším zásady průhlednosti, rovného zacházení a proporcionality. Kromě toho v některých případech ukládají směrnice o „veřejných zakázkách“ konkrétnější povinnosti. Například směrnice 2004/18/ES, která se mimo jiné týká veřejných zakázek na služby, vyžaduje, aby zadavatelé stanovili technické specifikace pro dokumentaci zakázky, jako například oznámení o zadávacím řízení, zadávací dokumentaci nebo dodatečné dokumenty. Některé členské státy a poskytovatelé služeb k tomu sdělili, že je pro ně obtížné předem stanovit přesný popis zadávací dokumentace pro sociální služby, které se musejí přizpůsobit potřebám jednotlivých osob.

K překonání této obtížnosti lze technické specifikace stanovit na základě výkonnosti a provozních požadavků. To znamená, že zadavatelé nebo vybrané subjekty se mohou omezit na definování cílů, jež mají být dosaženy poskytovatelem služby. Tento způsob definování „technických specifikací“ by měl zaručit nezbytnou pružnost a zároveň dostatečnou přesnost pro stanovení předmětu smlouvy nebo veřejné zakázky.

- Řízení sociální služby v rámci veřejno-soukromého partnerství

Veřejno-soukromá partnerství (VSP) se čím dál více používají pro poskytování sociálních služeb obecného zájmu.

V této souvislosti se zdá jako nezbytné objasnit pojem „koncese“ a pravidla, která se týkají jejího poskytnutí, jakož i uplatňování ustanovení o veřejných zakázkách týkající se založení subjektů se smíšeným kapitálem, jejichž cílem je poskytovat službu veřejného zájmu (institucionalizovaná VSP). V případě institucionalizovaných VSP konzultace ukázaly, že je objasnění nezbytné.

Pokud jde o rozlišení mezi „interními“ a „třetími“ subjekty, důležité objasnění přinesl rozsudek Stadt Halle¹⁵, který vynesl Soudní dvůr. Podle tohoto rozsudku se použijí postupy pro zadávání veřejných zakázek, jakmile má veřejný orgán v úmyslu uzavřít s podnikem od

¹⁴ Viz příloha 2 obsažená v pracovním dokumentu útvarů Komise SEK(2006) 516.

¹⁵ Věc C-26/03, rozsudek ze dne 11.1.2005.

něj odlišným, na jehož kapitálu má účast spolu s jedním nebo více podniky, úplatnou smlouvu o službách.

2.2.2. *Použití veřejného finančního příspěvku*

Orgán veřejné moci může rozhodnout o poskytnutí příspěvku na výdaje, které souvisejí s plněním sociálního úkolu obecného zájmu externím subjektem. Tento finanční příspěvek je určen na vyrovnání výdajů, které vyplývají z plnění úkolu a které by nevznikly podniku splňujícím pouze tržní kritéria. Na základě rozsudku Soudního dvora¹⁶ přijala Komise¹⁷ rozhodnutí v oblasti státních podpor, které již značně zjednodušilo požadavky týkající se finančních příspěvků obdržených poskytovateli sociálních služeb a které poskytlo nezbytnou právní jistotu. Toto rozhodnutí totiž stanoví takové prahy a kritéria, že příspěvky obdržené velkou většinou sociálních služeb jsou úředně považovány za slučitelné s pravidly hospodářské soutěže a jsou proto vyňaty z oznamovací povinnosti. U malého počtu sociálních služeb, které nesplňují tyto prahy a tato kritéria, bude nadále nezbytné oznámit finanční příspěvek Komisi¹⁸.

Tyto úlevy a tato zjednodušení se však mohou použít pouze tehdy, pokud je dotčným službám přidělen „zákonným aktem“ úkol, který potvrzuje jejich povahu obecného zájmu. Rozhodnutí Komise tedy podporuje členské státy, aby jasně uvedly úkoly, které svěřují sociálním službám, což povede k průhlednosti užitečné pro všechny, pro dotčné služby jako pro jejich uživatele.

2.2.3. *Regulace trhu*

V případě, kdy soukromé hospodářské subjekty poskytují sociální službu, může stát rozhodnout o vytvoření rámce pro fungování trhu, aby se zajistilo uskutečňování cílů obecného zájmu. V rámci výkonu této pravomoci však musejí členské státy dodržovat právo Společenství, a zvláště pravidla a obecné zásady Smlouvy týkající se volného pohybu služeb a svobody usazování. V této souvislosti je třeba připomenout, že služby vyloučené z oblasti působnosti směrnice o službách na vnitřním trhu budou nadále podléhat uplatňování těchto pravidel a zásad.

Svoboda usazování (článek 43 Smlouvy o ES) umožňuje hospodářskému subjektu vykonávat hospodářskou činnost prostřednictvím stálého zařízení v jiném členském státě na dobu neurčitou. Bude to často případ v oblasti sociálních služeb, pro něž je prakticky nezbytné využití infrastruktur (sociální bydlení, domovy pro starší osoby).

Volný pohyb služeb (článek 49 Smlouvy o ES) umožňuje hospodářskému subjektu poskytovat dočasné služby v jiném členském státě, aniž by v něm byl usazen. Umožňuje rovněž uživatelům využít služeb, které poskytuje poskytovatel usazený v jiném členském státě. Články 43 a 49 Smlouvy o ES se staví nejen proti vnitrostátním diskriminačním pravidlům, ale rovněž proti každému vnitrostátnímu pravidlu použitelnému bez rozdílu na vnitrostátní a zahraniční hospodářské subjekty, které by bránilo výkonu těchto základních svobod nebo ho činilo méně lákavým. Podle judikatury Soudního dvora však tvoří cíle v oblasti sociální politiky „závažné důvody obecného zájmu“, které mohou ospravedlnit použití opatření určených k regulaci trhu, jako je povinnost mít povolení k poskytování sociální služby.

¹⁶ Věc C-280/00, rozsudek ze dne 24.7.2003, Altmark Trans.

¹⁷ Úř. věst. L 312, 29.11.2005, s. 67-73.

¹⁸ Viz příloha 2 obsažená v pracovním dokumentu útvarů Komise SEK(2006) 516.

Soudní dvůr usoudil, že takováto opatření musejí být založena na objektivních kritériích, která nejsou diskriminační a jsou známa předem tak, aby byl vytvořen rámec pro výkon hodnotící pravomoci ze strany vnitrostátních orgánů. Tato opatření musejí být rovněž přiměřená, aby byla slučitelná s právem Společenství. Musí být navíc zaručena možnost mít k dispozici odpovídající opravný prostředek¹⁹.

2.2.4. *Slučitelnost s pravidly přístupu na trh*

Rozbor těchto jednotlivých příkladů ukazuje pružnost uplatňování Smlouvy, pokud se jedná o rozpoznání, zejména v duchu čl. 86 odst. 2, zvláštností obsažených v úkolech obecného zájmu, které jsou vlastní těmto službám. Při ověřování slučitelnosti způsobů plnění úkolu obecného zájmu s pravidly přístupu na trh jsou tyto zvláštnosti brány v úvahu. Pravidla Společenství podporují orgány veřejné moci, aby kromě definice úkolů obecného zájmu, které svěřují sociálnímu subjektu, upřesnily spojení mezi zátěží nebo povinnostmi souvisejícími s tímto úkolem a omezeními týkajícími se přístupu na trh, o nichž se domnívají, že jsou nezbytná, aby mohly uvedené orgány čelit této zátěži nebo povinností.

III - LÉPE SLEDOVAT A PODPOROVAT SOCIÁLNÍ SLUŽBY OBECNÉHO ZÁJMU V EVROPSKÉ UNII

3.1. Podrobné konzultace týkající se zvláštních charakteristických znaků

Toto sdělení předkládá otevřený seznam charakteristických znaků odrážejících zvláštnosti, které jsou vlastní sociálním službám jakožto službám obecného zájmu (viz oddíl 1.1.). Vedle klasických kritérií obecného zájmu (univerzálnost, průhlednost, kontinuita, přístupnost atd.) přiznaných úkolům sociálních služeb odkazují tyto charakteristické znaky na podmínky a způsoby organizace, které jim jsou vlastní. Tvoří výchozí bod konzultací, které povede Komise se všemi dotyčnými stranami: členskými státy, poskytovateli služeb, uživateli. Konzultace se budou zejména týkat:

- prvků tvořících tyto charakteristické znaky, jakož i jejich významu pro stanovení zvláštností sociálních služeb obecného zájmu;
- toho, jak by mohly být vzaty v úvahu členskými státy při definování úkolů obecného zájmu sociálních služeb a jejich způsobů organizace, aby byl zajištěn řádný soulad s rámcem Společenství;
- zkušeností s uplatňováním práva Společenství v oblasti sociálních služeb obecného zájmu a případných problémů vzniklých v této souvislosti;
- toho, jak by na tyto charakteristické znaky (nebo jiné) mohla pohlížet Komise v případech, kdy bude muset následně a jednotlivě ověřit slučitelnost způsobů organizace sociálních služeb s dodržováním platných pravidel Společenství.

¹⁹ Viz například rozsudek ze dne 20.2.2001, věc C-205/99, Analir.

3.2. Sledování situace sociálních služeb obecného zájmu v Evropské unii

Za účelem zlepšení vzájemného vědomí hospodářských subjektů a Evropské komise o otázkách týkajících se uplatňování pravidel Společenství, pokud jde o rozvoj sociálních služeb, a prohloubení vzájemné informovanosti a výměny mezi hospodářskými subjekty a evropskými orgány bude stanoven postup sledování a dialogu ve formě dvouletých zpráv.

Zprávy budou součástí rámce ostatních iniciativ Společenství podporujících modernizaci sociálních služeb, zejména otevřené metody koordinace v oblasti sociální ochrany a sociálního začlenění.

Na začátku roku 2006 zahájila Komise studii, aby shromáždila nezbytné informace pro vypracování první dvouleté zprávy. Tyto informace se budou týkat fungování odvětví, jeho sociálně-hospodářského významu a důsledků uplatňování práva Společenství. Výsledky studie jsou očekávány v polovině roku 2007.

ZÁVĚR

Toto sdělení představuje další krok při zohledňování zvláštností sociálních služeb na evropské úrovni. Na tomto základě bude Komise pokračovat v konzultacích s členskými státy, poskytovateli služeb a uživateli.

Na základě tohoto otevřeného procesu konzultací, jemuž Komise přikládá velkou důležitost, výsledků právě probíhající studie o sociálních službách a jednání Výboru pro sociální ochranu vypracuje Komise první dvouletou zprávu a přezkoumá situaci sociálních služeb obecného zájmu nebo některých odvětví těchto služeb s ohledem na uplatňování práva Společenství. Bude se jednat o lepší zohlednění rozmanitosti sociálních služeb, jak jsou definovány v odstavci 1.1., a o zvážení toho, jak by mohly být zvláštní charakteristické znaky sociálních služeb obecného zájmu využity jak Komisí, tak členskými státy, aby se snížila právní nejistota situací, v nichž je třeba uplatnit přístup podle konkrétních případů. S ohledem na tyto zkušenosti Komise rozhodne o pokračování tohoto procesu a navrhne nejlepší přístup, který má být sledován, včetně toho, že vezme v úvahu právní možnost legislativního návrhu.